

Εἰς τοὺς Πτολεμαίους οἱ Αἰγύπτιοι ἔδωσαν τὰ δνόματα ποὺ ἔφεραν τὸσον ὑπερήφανα πρὸ χιλιῶν ἐτῶν ὁ Ραμσής ὁ Μέγας καὶ ὁ πανίσχυρος Θούτμωσις τοὺς δνόμαζαν «Ζῶσαν εἰκόνα τοῦ θεοῦ Ἀμμωνος», «Τέκνον τοῦ Ἡλίου», «Ἐκλεκτὸν τοῦ Φθαῖ», ὅπως ἀκριβῶς δνόμαζαν τὸν Μέγαν Μέμνονα καὶ τὸν κατακτητὴν Σέσωστριν τὴν ἐποχὴν, ποὺ ἡ Αἴγυπτος ἦτο ἡ μεγαλύτερα δύναμις τῆς Ἀνατολῆς. Μόσα εἰς ὅλους τοὺς περισσότερους ναοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπῆρχαν οἱ εἰκόνες καὶ οἱ ἀνδριάντες τῶν Πτολεμαίων μὲ τὰ ἐμβλήματα τῶν παλαιῶν Φαραῶ. Ἐφοροῦσαν τὸ διπλοῦν στέμμα τῆς Ἀνω καὶ Κάτω Αἰγύπτου, τὰ κέρατα καὶ τὰ πτερά τοῦ Ἀμμωνος καὶ τὸ βασιλικὸ φίδι εἰς τὸ μέτωπον. Καὶ αὐταὶ τῶν αἰ παραστάσεις δὲν εἶχον τίποτε τὸ ἐλληνικόν· οἱ καλλιτέχναι τοὺς παρίσταναν σύμφωνα μὲ τὰς παραδόσεις, τὴν καλαίσθησιν καὶ τὴν τεχνικὴν τῶν Αἰγυπτίων. Καὶ τοὺς παρίστανουν εἰς τὰς ζωγραφίας νὰ προσκυνοῦν τὴν ἀνελίδα Ἀθώρ ἢ τὸν κροκόδειλον Σεβέκ, νὰ θυμιاتیζον μὲ ἀρωματικὰς οὐσίας τὸν θεῶν τῆς γάτας Βουβάστεως, νὰ κάθωνται μεταξὺ τῶν ἐντοπιῶν θεῶν, νὰ τοὺς ἐναγκαλίζεται ἡ θεὰ Ἰσις, νὰ τοὺς φιλῇ ἡ θεὰ Νούτ, ἡ Μητέρα τῶν θεῶν κτλ.

Ἀπὸ τοὺς Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου ἔπῃραν καὶ τὸ ἔθιμον νὰ νυμφεύωνται τὰς ἀδελφάς των. Καὶ ἐξηγήσαμεν ἄλλοτε, ὅτι τὸ ἔθιμον αὐτὸ ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι οἱ βασιλεῖς ὡς θεοὶ δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πάρουν γυναῖκας θνητάς. Ἐπρεπε νὰ παίρνουν γυναῖκας ἀπὸ τὸ ἴδιον γένος των. Ἐπίσης αἱ γυναῖκες τῆς ἐλληνικῆς δυναστείας εἶχαν μίαν παράφρονα δίψαν τῆς ἐξουσίας. Λοτὴ ἡ δίψα εὗρηκε τὴν ὑπερτάτην τῆς ἑκφράσιν εἰς τὴν Κλεοπάτραν. Ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἦσαν καθόλου σύμφωνα μὲ τὸν ἐλληνικὸν πολιτισμὸν. Οἱ Ἕλληνες κρατοῦσαν τίς γυναῖκες τῶν μακρὰν τῆς πολιτικῆς. Τὰς ἤθελαν μόνον πηγὰς ἡδονῆς, μητέρας, παιδαγωγούς τῶν τέκνων των καὶ οἰκοκυράς. Αἱ γυναῖκες ὅμως τῆς Αἰγύπτου εἶχαν πολὺ περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ τὰς γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων. Ἀνεμειγνύοντο ὅχι μόνον εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν. Ἐπομένως πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἐπίδρασιν τῆς Αἰγύπτου τὸ γεγονός, ὅτι ἔπαιζαν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν αἱ γυναῖκες τῶν Πτολεμαίων.

Ἡ ἀδελφὴ λοιπὸν τοῦ Πτολεμαίου Β', ἡ Ἀρσινόη, ποὺ εἶχεν ὑπανδρευθῇ τὸν βασιλέα τῆς Θράκης Λυσίμαχον, ἐγκατέλειπε μίαν ὥραν πρῶτα τὴν ἐστὶν τοῦ γέροντος συζύγου της, ὥσάν νὰ τὴν ὥθοῦσε κάποια μοῖρα, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Γυναῖκα δολοπλόκος καὶ ἀρχαίμαχός. ἤρχισε, νὰ σπέρῃ ζιζάνια μεταξὺ τοῦ ἀδελφοῦ της καὶ τῆς γυναῖκας του Ἀρσινόης, θυγατρὸς τοῦ συζύγου της Λυσίμαχου. Ἀλλ' ἡ δευτέρα αὕτη Ἀρσινόη ἀμύνεται γενναία. Ὁ ὀρόνος τῆς Αἰγύπτου εἶνε ὁ λαμπρότερος θρόνος τοῦ κόσμου καὶ δὲν θέλει νὰ τὸν χάσῃ. Διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον γυναικαῖδαν τῆς ἀποφασίζει νὰ τὴν δηλητηριάσῃ. Ἀλλ' ἡ Ἀρσινόη (ἡ πρώτη) μὲ τὴν ἀδάμαστον πανουργίαν τῆς προλαμβάνει καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν της νὰ τὴν διώξῃ. Καὶ τότε ἡ σκληρὰ καὶ ὀπολογιστικὴ αὕτη γυναῖκα ὑπαν-

δρευθῇ τὸν ἀδελφὸν της. Καὶ ἔγινε βασίλισσα τῆς Αἰγύπτου. Αὐτὸς ὁ θρόνος ἀξίζει τὸν κόπον, ἐνῷ ἐκεῖνος τῆς θαρσάρου Θράκης ἦτο φοβερὰ πληκτικὸς καὶ μίζερος.

Ὁ Πτολεμαῖος ὁ Β' ἀγαποῦσε τὴν ἀδελφὴν του μὲ θαυτὸ καὶ εὐκρινεῖς πάθος. Φαίνεται, πὺς τὴν ἀγαποῦσε πολὺ πρὶν ἐκείνην ἐκπατρισθῇ εἰς τὴν Θράκην. Καὶ ὁ αἰμομικτικὸς αὐτὸς γάμος, θὰ προκαλοῦσε τὴν γενικὴν ἀποδοκιμασίαν, ἂν οἱ Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου δὲν ἦσαν ἤδη ἀρκετὰ προετοιμασμένοι διὰ παντὸς εἶδους ἀνθρωπικότητος καὶ παρανομίας ἀπὸ ὅσα εἶδαν καὶ ἔζησαν εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Αἰγυπτίους ὁ γάμος αὐτὸς δὲν τοὺς ἔκαμε καμμίαν ἐντύπωσιν. Ἦτο ἀπὸ χιλιᾶδων ἐτῶν δικαίωμα τῶν βασιλέων των.

Πολλοὶ τότε συγγραφεῖς ἔκαμαν τὴν ἀπολογία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοὺς Ἕλληνας δεσμοῦ. Εἶπαν· δὲ οἱ θεοὶ τοὺς ἐπέβαλαν αὐτὸν τὸν γάμον κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ αἰῶς καὶ τῆς Ἡρας, τοῦ Ὀσίριδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Ὅλοι οἱ αὐλικοὶ ἐκολάκευον μὲ ἐσχάτην χαμέρπειαν τὸ ἄνομον αὐτὸ βασιλικὸν ζεῦγος. Καὶ ἡ Ἀρσινόη ἀπὸ τοῦδε ἐκυβερνοῦσε σχεδὸν μόνῃ της τὸ βασίλειον. Διότι ὁ Πτολεμαῖος Β' ἦτο ἀνθρώπος μὲ ἱσχυρὰν θέλησιν· ἀλλὰ εἶχε συχνὰς περιόδους μεγάλης ἀβουλίας καὶ νωθρότητος. Κατὰ τὰς περιόδους αὐτάς ἡ Ἀρσινόη κατάρθωσε νὰ ἐισχωρήσῃ γὰ καλὰ εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κράτους.

Ὁ Πτολεμαῖος δὲν ἦτο θέσαια κατένας μεγάλος πολέμαρχος, ἐν τούτοις ἦτο καλὸς στρατηγὸς καὶ ἔκαμε μερικάς ἐπιτυχεῖς ἐκστρατείας. Ἐπίσης εἶδειν μεγάλον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν βιβλιοθήκην του. Κατάρθων ἐπὶ τῆς βασιλείας του νὰ διπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων καὶ ἀπὸ 200.000 τὰ ἔκαμε 400.000. Αὐτὸς ἐπέβαλε τὴν λατρείαν τοῦ Ὀμήρου καὶ εἰς τὸ παλάτι καὶ εἰς τοὺς μορφωμένους τῆς Ἀλεξανδρείας. Ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια ἀνεγράφοντο συνεχῶς καὶ εἰς κάθε εὐκαιρίαν ἀπηγγέλλοντο οἱ στίχοι των. Ἐπίσης ὁ βασιλεὺς προσκαλοῦσεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοὺς ποιητὰς τῆς Ἀλεξανδρείας, δασκίς ἔδιδε γέσματα ἢ ἑορτάς, καὶ τοὺς ἔβαζε ν' ἀπαγγέλλουν τὰ ἔργα των. Καὶ τοὺς ἀντίμειβε μὲ βασιλικὴν ὄντως γενναιοδωρίαν.

Ὁ Πτολεμαῖος Β' κάμνοντας πολέμους ἢ ἀσχολούμενος μὲ τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, δὲν παρημέλησε καθόλου νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν προσπάθειαν τοῦ πατέρα του διὰ τὴν θελίωσιν τῆς διοικήσεως καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐδείξαν τῆς χώρας του. Ὅταν ἀπέθανεν ἡ ἀδελφὴ καὶ οὗζυγός του Ἀρσινόη, ὁ βασιλεὺς περιέπεσεν εἰς μεγάλην λύπην. Τῆς ἔσθισεν ἀνδριάντας καὶ ἔκτισε ναοὺς πρὸς τιμὴν της καὶ ἤθελε νὰ τὴν λατρεύουν ὡς μίαν τῶν αὐτοχθόνων θεαινῶν. Ἀλλὰ, ὅπως ἦτο ἀνθρώπος αἰσθησιακός, ἡ μεγάλῃ του λύπη δὲν τὸν ἡμπόδιζε ν' ἀπολαύῃ τὰς χαρὰς τῆς ζωῆς. Ἄ ἐρωμεῖται τοῦ ὑπὲρξαν ἀπειράριθμοι, κάθε φυλῆς καὶ κάθε τάξεως. Οἱ ἱστορικοὶ μᾶς διέσωσαν μερικά δνόματα. Ἦσαν ἡ ὥραία Αἰγυπτία Διδύμη, ἡ Ἀγαθονίκη, ἡ Στρατονίκη, μία ἡθοποιὸς καλοῦμένη Μῦρτιον, δύο αὐλητρίδες, ἡ Μυθίς καὶ ἡ Ποθηνία, ἡ Κλειώ καὶ ἡ Βιλισίχη, τῆς ὁποίας τὴν καταγωγὴν ἄλλοι μὲν τὴν θεωροῦν μακεδονικὴν, ἄλλοι θάρβαρον. Ἡ ἑταῖρα αὕτη Βιλισίχη κατεῖχεν ὤψηλόν ἀξίωμα εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρσινόης.

Περὶ 19 Αὐγ. 1939

λαθόν μίαν σπουδαιότητα θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν, πολὺ ἀνωτέραν ἐκείνης, ποὺ εἶχα εἰς τὰς πόλεις τῆς κυρίας Ἑλλάδος. Ἄν δὲν διεκρίνοντο διὰ τὸ μέγα πνεῦμα των, ὅπως ἡ Ἀσπασία τοῦ Περικλέους, ἦσαν ὁμῶς πλουσιώταται, παντοδύναμοι καὶ αὐταὶ ἔδιναν τὸν τόνον τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας. Ἐκτιζαν παλάτια καὶ τὰ ἀγάλματά των μέσα εἰς τοὺς δρόμους ἐπέβαλαν τὸν θαυμασμόν τῆς ὠριότητός των καὶ τοῦ πλοῦτος των.

ΛΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διοίκησις Φρουρίου Θεσσαλονίκης διακηρύττει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν ἡλεκτρικοῦ ὕλικου καὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἡλεκτροκινήσεως ἔργου περιοχῆς Σιδηροκάστρου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 30ὴν Αὐγούστου ἔ. ἔ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 εἰς τὰ Γραφεῖα ἡμῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς μελέτης μετὰ τῶν σχεδίων καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν 12—13 εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως Φρουρίου Θεσσαλονίκης (ὁδὸς Σκύρου 3 Θεσσαλονίκη) ὡς καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Μηχανικοῦ Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἀκαδημίας Ἀθῆναι).

ΔΡ Δ. ΚΟΥΛΟΥΚΗΣ, ἱατρὸς ὠτορινολαρυγγολόγος. Μενάνδρου 53, 10—11 π. μ. καὶ 5—7 μ. μ. Τηλ.

Λόγω τέλους τῆς ἐποχῆς δύνασθε νὰ ἀγοράσητε ἐν ψυγείον τῆς γνωστῆς προνομιοῦχου μάρκας Ε.Μ.Ε.Π. με ἐκπτώσιν πραγματικὴν ἐπὶ τῶν πραγματικῶς ὥρων τιμῶν 20 %.

Ἐκθεσις ὁδὸς Δώρου 11

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Τμήμα ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν.

Πλήρες κλασικὸν γυμνάσιον Α', Β', Γ' τάξεις ἐξατάξιου γυμνασίου νέου τύπου. Ἀλλοιπαὶ τάξεις τοῦ ἐξατάξιου γυμνασίου παλαιοῦ τύπου. Εἰδικὴ τάξις διὰ τὰς ἀποφοίτους τοῦ Γυμνασίου.

ΩΡΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: μέχρι 10ης Σεπτεμβρίου 9—12 καὶ ἐκάστην, μετὰ τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 9—1 καὶ 5—7 καὶ ἐκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς.

Τηλέφ. 04-131.

«ΜΗΝΥΤΑΡ»

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ΔΙΑ ΥΨΗΛΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

ΣΙΔΗΡΟΥΣ ΟΠΛΙΣΜΟΣ ΥΨΗΛΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΒΙΟ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ἔργων

VEREINIGTE-STÄHLWERKE—A. G. DUSS
BURBACHER-HUTTEN SARREBRUCK.
KLOCKNER WERKE A. G. WERK OSNABR
NEUNKIRCHEN—EISENWERK. NEUNKIRCH
VEREINIGTE OBERSCHLESISCHE HUTTE

Κ.Α.Π. Κ.Α.Π.

Εἰδικὸς χάλυψ παρέχων ὑψηλὴν ἀντοχὴν καὶ ὀριον διανεταί τοῦ κοινοῦ σιδήρου διὰ τῆς εἰκονιζομένης νευρώσεως ράβδων. Ἐπιτρεπομένη ἐπισήμως φόρτησις 1800 Kg) C= 2.

Ἡ ἀντοχὴ ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς εἰδικῆς συνθέσεως τοῦ ΓΑΣΙΑΣ ΕΝ ΨΥΧΡῶ καὶ οὕτως ὁ σιδηρὸς μας δὲν ἀποβά ἐνδεχομένων πυρακτώσεων ἢ ἐκ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου.

Χρησιμοποιεῖται τόσον εἰς τὰς πλάκας, ὅσον καὶ εἰς τὰ εὐκόλοι. Οἰκονομία χώρου. Οἰκονομία θάρους. Πραγματικὴ

Ἐγκεκριμένος παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἐγνωματεύσεως αὐτοῦ (Ἰδε «Τεχνικά Χρονικά», φύλλον 17)

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝ ΠΕ

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΝΤΖΙΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ὁδὸς

Ι. ΜΠΑΡΔΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ ..... »

Δ. Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ..... »

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ..... »

Ἐν Ἀθῆναις ΑΘ. ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ ..... »